

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 140/19

Luxembourg, 12. november 2019

Sodba v zadevi C-363/18
Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd/Ministre
de l'Économie et des Finances

**Na živilih s poreklom z ozemelj, ki jih zaseda Država Izrael, je treba ozemlje porekla
teh živil, če izvirajo iz izraelske naselbine na teh ozemljih, navesti skupaj s takim
izvorom**

Sodišče (veliki senat) je v sodbi Organisation juive européenne in Vignoble Psagot (C-363/18), ki je bila razglašena 12. novembra 2019 in se nanaša na razlago Uredbe (EU) št. 1169/2011¹, presodilo, da morajo biti živila s poreklom z ozemlja, ki ga zaseda Država Izrael, opremljena z navedbo tega ozemlja in – v primeru, v katerem taka živila izvirajo iz naselja ali skupine naselij, ki tvori izraelsko naselbino na tem ozemlju – tudi z navedbo tega izvora.

Spor o glavni stvari poteka med Organisation juive européenne (Evropsko judovsko združenje) oziroma družbo Vignoble Psagot Ltd na eni strani ter ministre de l'Économie et des Finances (francoski minister za gospodarstvo in finance) na drugi in se nanaša na zakonitost obvestila o navedbi porekla za blago z ozemelj, ki jih Država Izrael zaseda od junija 1967, s katerim se zahteva, da so živila označena z omenjenima navedbama. To obvestilo je bilo sprejeto po sprejetju razlagalnega obvestila Evropske komisije o navedbi porekla za blago s teh ozemelj².

Na prvem mestu je Sodišče ugotovilo, da iz členov 9 in 26 Uredbe št. 1169/2011 izhaja, da je treba državo porekla ali kraj izvora živila navesti v primeru, če bi opustitev take navedbe potrošnike lahko zavedla tako, da bi mislili, da ima to živilo državo porekla ali kraj izvora, ki se razlikuje od dejanske države porekla ali dejanskega kraja izvora tega živila. Poleg tega je navedlo, da če sta poreklo ali izvor na živilu navedena, ta navedba ne sme biti zavajajoča.

Na drugem mestu je Sodišče podalo razlago pojma „država porekla“³ ter pojasnilo pomen izrazov „država“ in „ozemlje“ v smislu Uredbe št. 1169/2011. V zvezi s tem je navedlo, da je ta pojem v členu 2(3) Uredbe št. 1169/2011 opredeljen s sklicevanjem na carinski zakonik Unije⁴, v skladu s katerim se za blago s poreklom iz neke „države“ ali z nekega „ozemlja“ šteje blago, ki je bilo bodisi v celoti pridobljeno v tej državi ali na tem ozemlju bodisi je bila v tej državi ali na tem ozemlju opravljena zadnja bistvena predelava ali obdelava tega blaga.⁵

V zvezi z izrazom „država“, ki se velikokrat uporablja tudi v pogodbah EU in DEU, je Sodišče navedlo, da je treba za zagotovitev skladne razlage prava Unije ta izraz v carinskem zakoniku Unije in v Uredbi št. 1169/2011 razlagati enako. Izraz „država“ je treba razumeti tako, da označuje suvereni subjekt, ki znotraj svojih ozemeljskih meja izvršuje vse svoje pristojnosti, ki so mu priznane z mednarodnim pravom. V zvezi s pojmom „ozemlje“ je Sodišče navedlo, da je iz besedila carinskega zakonika Unije razvidno, da pomeni subjekte, ki niso „država“. V tem okviru je Sodišče

¹ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL 2011, L 304, str. 18).

² Razlagalno obvestilo o navedbi porekla za blago z ozemelj, ki jih Izrael zaseda od junija 1967 (UL 2015, C 375, str. 4).

³ Člena 9(1)(i) in 26(2)(a) Uredbe št. 1169/2011.

⁴ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1).

⁵ Člen 60 Uredbe št. 952/2013.

pojasnilo, da bi lahko prišlo do zavajanja potrošnikov, če bi se na živilih kot „država porekla“ navedla Država Izrael, čeprav imajo ta živila dejansko poreklo z enega od ozemelj, ki ima z vidika mednarodnega prava lasten status, ki ni enak statusu te države, in ga je ta država zasedla ter spada pod omejeno jurisdikcijo te države kot okupacijske sile v smislu mednarodnega humanitarnega prava. Zato je Sodišče ugotovilo, da je navedba ozemlja porekla živil pri zadevnih živilih obvezna v smislu Uredbe št. 1169/2011, da bi se preprečila možnost zavajanja potrošnikov glede dejstva, da je Država Izrael na teh ozemljih prisotna kot okupacijska sila, in ne kot suvereni subjekt.

Na tretjem in zadnjem mestu je Sodišče v zvezi s pojmom „kraj izvora“⁶ navedlo, da je treba ta pojem razumeti tako, da pomeni katero koli določeno geografsko območje, ki je znotraj države porekla ali na ozemlju porekla nekega živila, razen naslova proizvajalca. Tako se lahko navedba, da živilo izvira iz „izraelske naselbine“, ki je na enem od „ozemelj, ki jih zaseda Država Izrael“, šteje za navedbo „kraja izvora“, če beseda „naselbina“ označuje geografsko določen kraj.

Poleg tega je Sodišče v zvezi z vprašanjem, ali je navedba „izraelska naselbina“ obvezna, najprej poudarilo, da je za naselbine na nekaterih ozemljih, ki jih zaseda Država Izrael, značilna okoliščina, da se z njimi izvaja politika preseljevanja prebivalstva, ki jo ta država zunaj svojega ozemlja izvršuje s kršitvijo pravil mednarodnega humanitarnega prava.⁷ Sodišče je nato presodilo, da bi lahko opustitev te navedbe, tako da bi bilo navedeno le ozemlje porekla, zavedla potrošnike. Potrošniki namreč brez kakršnih koli pojasnjevalnih informacij v zvezi s tem ne morejo vedeti, da neko živilo izvira iz naselja ali naselij, ki sestavljajo naselbino in so na eno od teh ozemelj umeščena s kršitvijo pravil mednarodnega humanitarnega prava. Sodišče je pojasnilo, da iz določb Uredbe št. 1169/2011⁸ izhaja, da je treba z obveščanjem potrošnikov tem zagotoviti podlago za ozaveščeno izbiro, pri kateri upoštevajo ne samo zdravstvene, gospodarske, okoljske in socialne vidike, ampak tudi etične vidike ali preudarke, ki se nanašajo na spoštovanje mednarodnega prava. Sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da lahko taki razlogi vplivajo na potrošnikovo odločitev o nakupu.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

---

⁶ Člena 9(1)(i) in 26(2)(a) Uredbe št. 1169/2011.

⁷ Člen 49, šesti odstavek, Ženevske konvencije o zaščiti civilnih oseb v času vojne, sklenjene 12. avgusta 1949.

⁸ Uvodni izjavi 3 in 4 ter člen 3(1) Uredbe št. 1169/2011.